

- atcelt Komisijas Lēmumu 2014/200/ES (2013. gada 17. jūlijs) par valsts atbalstu SA.21233 C/11 (*ex NN/11, ex CP 137/06*), ko īstenojusi Spānija – Noteiktiem finanšu līzingu līgumiem piemērojama nodokļu režīms, pazīstams arī kā “Spānijas nodokļu līzingu sistēma”⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Hartas 47. pantu, kas aplūkots kopā ar LESD 256. pantu, jo neesot norādījusi pamatojumu saistībā ar LESD 107. panta 1. punktā paredzēto selektivitātes kritēriju analīzi, un atbalsta atgūšanas principus.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu LESD 107. panta 1. punkta interpretācijā saistībā ar pasākuma selektivitāti.
3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principu interpretācijā un piemērošanā saistībā ar atbalsta kontroli atbilstoši LESD 108. pantam tās izmantotās analīzes metodes dēļ un tādēļ, ka šīs interpretācijas un piemērošanas rezultātā abi principi ir zaudējuši savu nozīmi.
4. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu atbalsta atgūšanai piemērojamo principu interpretācijā un piemērošanā.

⁽¹⁾ OV 2014, L 144, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 3. decembrī *Lico Leasing, S.A.U un Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión, S.A.* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 23. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-515/13 RENV un T-719/13 RENV Spānijas Karaliste u.c./Komisija

(Lieta C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Lico Leasing, S.A.U un Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión, S.A.* (pārstāvji: *J. M. Rodríguez Cárcamo un M. A. Sánchez*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Bankia, S.A. u.c. un Aluminios Cortizo, S.A.*

Prasījumi

Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito (turpmāk tekstā – “**LICO**”) un *Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión, S.A.* (turpmāk tekstā – “**PYMAR**”) prasījumi Vispārējai tiesai attiecīgi ir šādi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 23. septembra spriedumu Spānija u.c./Komisija (T-515/13 RENV un T-719/13 RENV, EU:T:2020:434);
- atcelt Komisijas Lēmumu 2014/200/ES (2013. gada 17. jūlijs) par valsts atbalstu SA.21233 C/11 (*ex NN/11, ex CP 137/06*), ko īstenojusi Spānija – Noteiktiem finanšu līzingu līgumiem piemērojama nodokļu režīms, pazīstams arī kā “Spānijas nodokļu līzingu sistēma” (OV 2014, L 114, 1. lpp.), vai, pakārtoti, atcelt rīkojumu par atbalsta atgūšanu un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies *LICO* un *PYMAR* saistībā ar šo apelācijas sūdzību, un tiesāšanās izdevumus, kuri ir radušies *LICO* un *PYMAR* saistībā ar lietas nodošanu atpakaļ (T-719/13 RENV), apelācijas tiesvedību (C-128/16 P) un sākotnējo pirmās instances tiesvedību (T-719/13).

Pamati un galvenie argumenti

PIRMAIS APELĀCIJAS SŪDZĪBAS PAMATS: BŪTISKAS KĻŪDAS, KĻŪDAS FAKTU KVALIFIKĀCIJĀ UN KĻŪDAS PAMATOJUMĀ SAISTĪBĀ AR LESD 107. PANTA 1. PUNKTA PIEMĒROŠANU

LICO un PYMAR norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi šādas tiesību kļūdas – būtiskas kļūdas, kļūdas faktu kvalificēšanā un kļūdas pamatojumā, interpretējot LESD 107. panta 1. punktu:

- i) tiesību kļūda, pārbaudot atsaucēs sistēmu, ciktāl Komisija ne lēmumā, ne Vispārējā tiesā nav norādījusi, kura ir Spānijas nodokļu lizinga sistēmas atsaucēs sistēma, ne kopumā, ne saistībā ar katru no atsevišķiem to veidojošiem pasākumiem.
- ii) tiesību kļūdas, kas ir pieļautas priekšlaicīgas norakstīšanas administratīvās atļaujas juridiskajā kvalifikācijā: a) kļūda, kas pieļauta, uzskatot, ka atļaujas izsniegšanas procedūras esamība noteikti izraisa pasākuma selektivitāti, nepastāvot vajadzībai veikt trīs posmu pārbaudi, kas ir prasīta Tiesas judikatūrā, b) kļūdaina priekšlaicīgas norakstīšanas atļaujas kvalifikācija par rīcības brīvību, kas ļauj sasniegt mērķus, kuri nav saistīti ar nodokļu sistēmu, un c) kļūda vērtējumā, saskaņā ar kuru tikai viena no pasākumiem, kas ļauj izmantot SNLS kopumā (priekšlaicīgas norakstīšanas atļauja), selektivitāte ļauj uzskatīt, ka sistēma bija selektīva kopumā.
- iii) pamatojuma nenorādīšana saistībā ar to uzņēmumu faktisko un juridisko situāciju salīdzinājumu, kurus ietekmēja aplūkotais pasākums.

OTRAIS APELĀCIJAS SŪDZĪBAS PAMATS: FAKTU SAGROZĪŠANA UN KĻŪDA FAKTU KVALIFIKĀCIJĀ ATTIECĪBĀ UZ “KONKURENCES” ĢD ATBILDĪGĀ KOMISĀRA VĒSTULI SAISTĪBĀ AR TIESISKĀS PAĻĀVĪBAS AIZSARDZĪBAS PRINCIPU

LICO un PYMAR norāda, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi “Konkurences” ĢD atbildīgā komisāra vēstules saturu un kļūdaini kvalificējusi tās saturu, uzskatīdama, ka vēstule nesniedz konkrētus, beznosacījumu un saskaņotus solījumus, kas varētu radīt tiesisko paļāvību.

TREŠAIS APELĀCIJAS SŪDZĪBAS PAMATS: KĻŪDA FAKTU KVALIFIKĀCIJĀ SAISTĪBĀ AR TIESISKĀS DROŠĪBAS PRINCIPA PIEMĒROŠANU UN INTERPRETĀCIJU

LICO UN PYMAR norāda, ka, pat ja būtu jāatzīst, ka Vispārējā tiesa nav sagrozījusi “Konkurences” ĢD atbildīgā komisāra vēstules saturu saistībā ar tiesiskās paļāvības principa piemērošanu, Vispārējā tiesa, pārbaudot pamatu, kas attiecas uz tiesiskās drošības principu, kļūdaini esot kvalificējusi gan šo faktu, gan lēmumu par Francijas nodokļu ekonomisko interešu grupām (EIG), kā rezultātā tā minēto principu interpretēja un piemēroja kļūdaini.

CETURTAIS APELĀCIJAS SŪDZĪBAS PAMATS: TIESĪBU KĻŪDA SAISTĪBĀ AR ATBALSTA ATGŪŠANAI PIEMĒROJAMAJIEM PRINCIPIEM

LICO UN PYMAR norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu saistībā ar atbalsta atgūšanai piemērojamajiem principiem, i) jo tas, ka kuģniecības sabiedrības netiek uzskatītas par atbalsta saņēmējām, nenozīmē, ka EIG un ieguldītāji faktiski saņēma visu atbalstu, ciktāl ir zināms, ka tas tā nebija, un ii) tāpēc, ka, lai noteiktu valsts atbalsta esamību, ir jāņem vērā nevis izmantotā metode, bet gan pasākuma sekas, tāpat arī saistībā ar atbalsta atgūšanu ir jāņem vērā sekas, nevis izmantotā metode, līdz ar to nav saprātīgi, ka Francijas gadījumā izmantotājiem nodotās summas tiek atskaitītas, bet šīs pašas summas netiek atskaitītas Spānijas gadījumā, lai gan faktiskās sekas abos gadījumos ir identiskas.